

MIDNATTS ROPET

MARANATA DU VÅR HERRE KOM

• 21 – fredagen den 31 okt. 1969 – Årgång 10 – pris 1:50 kr. (inklusive moms)

Händelserik bibelskolestart i Sthlm.:

● ELEVER PÅ OFFENSIV I CITY

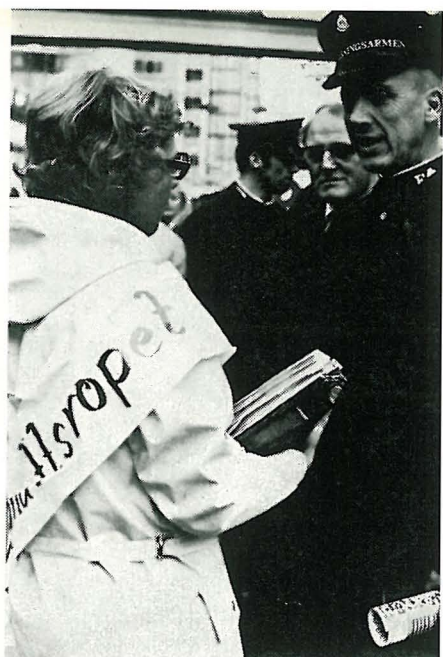
● PREMIÄR I FÖR-FÖRSAMLINGENS NYA LOKALER

Bibelskolan 1969 är invigd. Samtidigt kunde församlingen i Stockholm helt överraskande inviga sin nya lokal. De nyligen förvärvade lokaliteterna kommer nu att vara i församlingens ägo intill dess Stockholms stad behagar köra fram sina grävskopor för att knuffa omkull återstoden av kvarteret våren

eller hösten 1970. Maranatafolket i huvudstaden nödgas ännu en gång med andan i halsen och Stockholms stads grävmaskiner i hämlarna fly ut på gatan. Trots att "alla är lika inför lagen", har vi gång på gång sett oss utslagna av storfinans

Forts. på sid. 16.

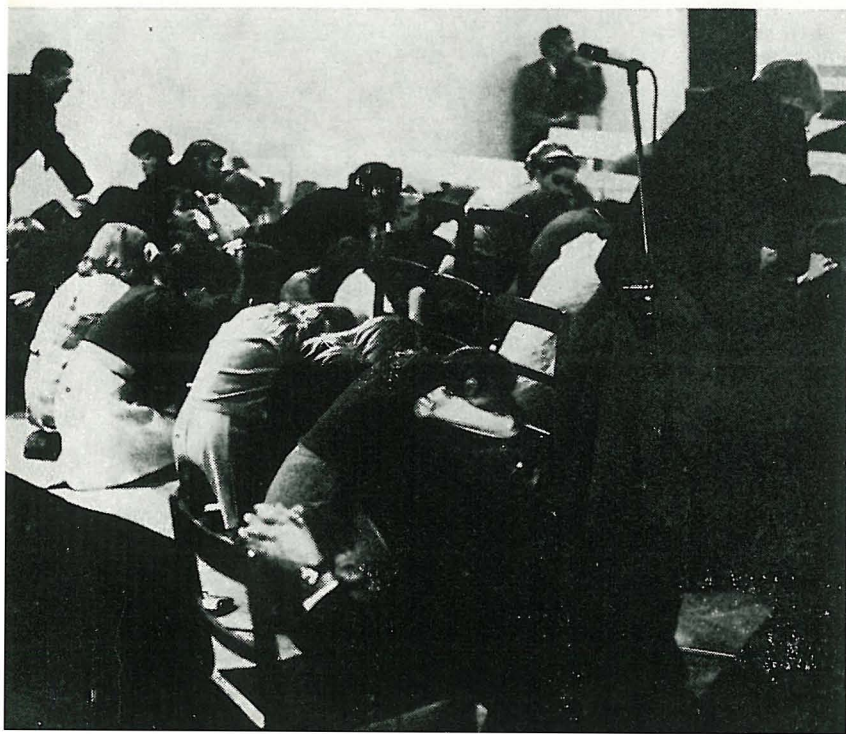
Aktionsgruppen på Hötorget inbjuder till vidare samtal i "Britt-Marie" där det var "öppet hus" hela lördagen.

Frälsningsofficeren och norrlands-evangelisten är överens: Både stridsrop och midnattsrop behövs för att väcka Hötorgsshopparnas uppmärksamhet.

Nedan: William Grahn, Norge, "forkynner" Ordet.

nr 21 • årgång 10
1—15 november 1969

■ nytt ■ kort ■ aktuellt

■ ■ Den senaste religionsimporten från USA, scientologin, är en fräck spekulation i det sökande efter en fast hållpunkt i tillvaron som är typisk för vår tids ungdom.

DN har i en serie reportage avslöjat scientologin som ett hopkok av vetenskap och spyoanalys med depressioner och tragedier som efterverkningar. — Detta är mångdubbelt farligare än knark, säger en förtyvlad tonårsmor.

Tusentals svenska ungdomar är indragna i denna falska frälsningslära med högkvarter i Göteborg. Som alltid när det är fråga om USA-import dominerar penningen och ungdomarna tvingas ta dryga lån för att kunna vara med. ■

■ ■ Protestaktionen mot världens första, största och vidrigaste sexmässa i Köpenhamn, fick full effekt: utöver jordens olika nyhetsbyråer kavlas i skrivande stund bilder av demonstranter och citat från de tre-språkiga bibeltraktaten.

Aktionen kulminerade i ett våldsamt handgemäng mellan protestanter och mässarrangörer just som TV-mötet sändes i svensk television.

Sympatyttringar strömmar nu in från läsare, polismän och mässbesökare. — Hoppas på detta sätt bl. a. få vår tids kristna i **RÖRELSE**, sade pastor Imsen till en journalist.

■ ■ Påven har givit klarsignal; katolska präster får gifta sig.

■ ■ Drygt 2.000 personer samlades till "en ekumenisk afton" i Konserthusen för att ge sitt bidrag till läkarmissionen. I täten sågs prinsessan Sibylla och ärkebiskop Jacobsson och alla såg ut att trivas; där fanns varken syndare eller republikaner.

MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

I DETTA NUMMER:

TALAR DE DÖDA?

Föredrag av Astrid Gillmark kommenteras av Gunno Andersson

Se sid. 5

REFERAT FRÅN —EVANGELISTVECKAN I NORRKÖPING

Se sid. 6—7

KRISTUS ELLER MAO. Av Iver H. Jones, Oslo

Se sid. 8—9

"VÅRT HEM BLEV FÖRVANDLAT", säger Tore och Eva Edlund

Se sid. 10—11

ADELAIDA BERÄTTAR (del 3)

Se sid. 12—13

DET RÖR PÅ SIG I NORRLAND

Se sid. 15

Omslagsbilden:

I KONKURRENSEN PÅ HÖTORGET — ETT AV EUROPAS
STÖRSTA SHOPPINGCENTRA — BJUDER BIBELSKOLE-
ELEVER UT LIVETS ORD.

I nästa nummer:

PREDIKAN AV ARNE IMSEN.

RAPPORTER FRÅN BIBELSKOLAN OCH ALLHELGONA- HELGEN I ÖREBRO.

Midnattsropet — organ för andlig väckelse i dag

utkommer med ett 20-sidigt nr den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

I redaktionen:
LARS O ANDERSSON och
ULLA NÅSHOLM

Layout:
PER-ARNE IMSEN

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Box 6177

102 33 Stockholm 6

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
Vx 34 06 35

Björne Erixon:

TV-chock i repris

Juni månad nådens år 1963. Ett TV-sänt maranatomöte från anrika Viktoriasalen i Stockholm pulvriserade skoningslöst tesen, att extatiska väckelserörelser tillhör ett passerat stadium i den religiösa och kulturella utvecklingen fram till välfärdssamhället. Tidningarna piskade fram en våldsam våg av indignation. Och lösnummersiffrorna sköt i höjden.

Socialstyrelsen intog förmyndarattityd. Förordade förbud för ungdom under 16 år att besöka maranatomöten. Slika rekommendationer väckte andra till motsatta ståndpunkter. I religionsfrihetens namn.

Frikyrklighet i formalism och fromhetsgetto togs på sängen. Med illa dolda komplex inför samfundens extatiska ursprungs historia kände sig en del sådant folk uppfordrat att ta avstånd från de eruptiva mötesscenerierna. Lewi Pethrus trädde fram. Tog bladet från munnen. Det som maranatomötet representerade hade man ju metodiskt bekämpat inom pingströrelsen.

Alla såg den gråtande Ulla. Men glömde bort de av mötet obesvärade, glatt lekande barnen. Andra blev under mötestid frälsta i sina hem. Många fick nytt hopp. Hela tillvaron omstrukturerades. Förargelse — indignation — hån — förakt — väckelse — frälsning — omprövning... Chocken kom — för att stanna...

Tiden rinner snabbt iväg. Ett över 6 år gammalt maranatomöte sändes nyligen i repris i vårt mäktigaste medium, TV. Det kan ge anledning till en hel del reflexioner. Ibland behövs ju kanske sund tillbakablick. Utan skyggglappar. Den karga verkligheten kan lätt i minnets ljus te sig rosenskimrande. En trånsjuk längtan tillbaka till förment bättre tider. Men svallvågorna från det mötet har väl ännu inte lagt sig.

NU HAR MER än 6 år gått. Mycket har hänt. Jag tänker inte ge mig in på den vanskliga uppgiften att skriva historia. Men ändå. Massor av frågor, tankar och funderingar flödar fram. En sak torde väl vara relativt klar. Maranata kom för att stanna!

MÅNGA DROGS MED i den smittande hänförelsen. Ty mötet kännetecknades av en spontan och oskuldsfull gripenhet. Mitt i den mänskliga bristfälligheten slogs vi utav den rena och sanna kristustillbedjan mötet gav utrymme åt.

Kanske en del maranatavänner redan på detta relativt tidiga stadium anade och/eller insåg behovet av nödvändig komplettering via åtgärder, som skulle syfta till det andliga livets fortsatta fostran och fördjupande? Kanske en del förväntningar, som väcktes hos många, då de nåddes av den andliga frigörelsevågen, vändes i besvikelse? Kanske just därför att man inte räknat med att engagera sig i ett mödosamt evangelisatoriskt pionjärbete. Frigörelsen fick inte bli ett självändamål. Den spontana hänförelsen skulle förlängas i ett ständaktigt och målmedvetet arbete. Hänförelsen behövs som en knuff i rätt riktning. Mycket motstånd inom oss måste övervinnas.

SEDAN DESS har mycket inträffat. Har vi kanske förlorat stinget? Många människor har nog räknat med att hemtamt få vänja sig vid "chocken". Har Maranata blivit en spinnande huskatt?

Religiös självtilräcklighet, som hämtar sin näring ur betraktande av s. k. segrar, borde helt enkelt bannlysas i våra kretsar. Vi har ingen anledning att sätta oss på höga hästar. Inte heller är det meningen att inspirera till något så osunt och avskyvärt som partisinne. Vi önskar inte göra jämförelser med samfunden och därav dra förhastade slutsatser. Men ändå. Nog kan vi väl anses ha rätt att hysa åsikter och inta ståndpunkter. Även kontroversiella. Allt bör framföras i sann ödmjukhet och i medvetande av att vi själva ingalunda menar oss ha nått den hela och fulla sanningen. Men frågan är, vilken kristendomstyp närmar sig till och vilken fjärrar sig från nytestamentligt ideal?

KAN MAN HÄNFÖRA påståendet att Maranata med alla sina brister och förtjänster verkat som en pådrivande faktor i den nymornade religiösa livaktighet, man på sina håll kan konstatera till tecken på hybris? Hur reagerade Du, när Du såg TV-reprisen? Saknar vi idag något, som det mötet hade? Äger vi idag något, som TV-mötet saknade? Svaren på de frågorna avslöjar vår grundsyn i hithörande frågor.

MARANATA HAR utan tvekan aktualiserat och ställt i fokus många undagömda bibliska sanningar och frågeställningar. Om vi orkar med en ständig omprövning (= kontinuerlig förnyelse) kommer vi förvisso erfara hur på nytt igen vår tids religiöst indifferentia människor omskakas och bringas till nödvändig konfrontation med de obehagliga sanningarna om synd och nåd, himmer och helvete. Evangelium måste nå in i varje situation, där människor rör sig. Vidare går vår väg...

TALAR DE DÖDA?

Föredrag av Astrid Gillmark

kommenteras av Gunno Andersson.

Utbuden är i dag många på den religiösa marknaden. De olika grupperingarna försöker överträffa varandra. Alla hakar fast, alltid någonstans, i Bibeln och menar sig ha det bästa och väsentligaste att erbjuda en, många gånger, okunnig och vilseförd människa.

"Livet fortsätter efter döden" stod det på biografdörren. Föredragshållare var Astrid Gilmark (A. G.), Uppsala. Salongen var fullsatt, ungefär 400 personer som betalt en femma var för att komma in och lyssna. Astrid Gilmark har en s. k. medial begåvning. Det innebär förmåga att medla mellan människan och andevärlden. Över hela jorden utbreder sig ett "nytänkande" eller varför inte en väckelse, där "profetior" och "syner" blir allt vanligare. Då speciellt i USA och England, men också i Sovjet. Enbart i England finns det 1,5 milj. spiritister, anslutna till 500 olika föreningar. Allt fler och fler får del av märkliga upplevelser och syner. Bl. a. bandspelare som tar upp mycket underliga röster och ljud, utan att människor medverkar på något sätt. Även i Sverige blir intresset större och större för dessa ting, och i allt yngre åldrar.

Döden skapar hos de allra flesta människor ångest och rädsla. Den är mörk, svart och avskräckande. Man blir osäker

inför det okända. Från andra sidan betraktas döden som själens, personlighetens befriare, ljusomstrålad. Döden skall ses som en naturlighet. Själen lever vidare i ett medvetet tillstånd efter döden, men utan kropp. De kära avlidna kommer igen för att ge de kvarvarande tröst. Mediet (förmedlaren) ser den avlidne, såsom ett avtryck av dennes personlighet. Den döde har ingen vanlig kropp, men ses likt ett genomstrålat diapositiv. A. G. menar att det ej är frågan om förbindelse med onda andar eller djävulen, utan att det verkligen är de avlidnas personligheter som talar och visar sig. Det finns ingen djävul, inget syndafall eller någon väntan på världens undergång. Vi tror på en kärleksfull och god Gud. Det onda existerar egentligen inte, utan det är endast människan som är ond. Det onda som finns är människan själv upphov till, och hon är sin egen frälsare. Genom återfödelse och reinkarnation renas och förädlas människan, så att det blir en stegring av det goda. När A. G. vill veta något i någon sak sitter hon i ett rum, knäpper sina händer och ber "Fader vår" och om Guds vilja att vägleda och trösta människor. Då uppfattar A. G. vibrationer och hon ser in i andevärlden. Dessa vibrationer kan avläsas på fina elektroniska in-

strument. Astrid Gilmarks mission är att ge människor tröst och ge ovissa visshet.

Spiritismen gör anspråk på att vara "kristen". Man använder Bibeln, sjunger kristna sånger och ber till Gud. Men det mest anmärkningsvärda är, varför nämns aldrig Jesu blod? Svaret blir ganska enkelt, eftersom människan aldrig har fallit i synd, så behöver hon inte heller någon försoning eller försonare. Jesus Kristus tror man på, men som ett medium av högsta rang. Han var inte gudomlig, och hans död var en människas död. Hur är det då med dessa samtal och reinkarnationer som vi hör och läser om, är dom inte sanningsenliga? I ett avseende är de sanning. Det är inte inbillningar, men de döda talar inte med de levande, utan det är de avlidnas onda andar som förskapar sig. Satan förskapar sig till en ljusets ängel, vad kan då inte hans medhjälpare?

Budskapen från andra sidan är *alltid* positiva, man har det gott och skönt. Man vilar sig för att längre fram börja arbeta lite. O, vilken underbar idyll. Ett ljusomstrålat tillstånd att leva i. Vilken tröst. Här ställs inga omvändelsekrav och ingen syndaförlåtelse behövs. Kom som du är, du "vardagskristne".

Jag förstår, djävulen har inga behov att avslöja sig som en brutal och hänsynslös mördare, utan kommer som en "hjälpare" och "tröstare". Det som skakar en hel andevärld är Jesu dyrbara blod, vilket är lösepenning för en hel mänsklighet, död i synder och överträdelser. Bakom all avgudadyrkan, hur oskyldig den än tycks vara, finns en ond andevärld, som driver och styr människan. Bilden av en idyll efter döden, utan Jesus, är en superlögn som endast "Lögnens Fader" kan inspirera till.

1 Tim. 4: 1, 2 citeras.

Evangelistveckan

i Norrköping

23—28 september

Referat:

Eystein Raude

VILKA ÄR SPLITTRINGENS ORSAKER?

Liv och utveckling är sammanknutna som orsak och verkan. Stagnation och tillbakagång är tecken på att livet är i färd med att upphöra, där det icke redan har upphört.

Det sker en utveckling i Maranata i Sverige. Man är klar

Många intressanta och viktiga ting kom fram under evangelisternas samling i Norrköping denna gång. Personligen har jag större tro på sådana samlingar än på bibelskolor. Resultaten blir lättare att registrera med 4—5 sådana samlingar per år än med en bibelskola. Samlingarna är mer intima och problemen kan tas upp på en bredare basis än eljest. Det blir samtal, icke monologer, och samtal är den bästa formen för kommunikation, den stimulerar och utvecklar intellektet på samma gång, förutsatt att det ämne man tar upp har innehåll av intresse och betydelse.

Det lades stor vikt vid enhet i tro och lära och på gemenskapen bland de heliga. Enhet i tro och lära och kunskap om Kristus är målet för de troende. En levande församling ger en förutsättning för att detta mål skall nås. Det är icke rum för individualism i Guds rike. Vi är varandras lemmar.

I detta sammanhang påpekade Arne Imsen att det vilar ett stort ansvar på Ordets förkun-

över tidsandan och önskar förändringar. Behovet efter en rikare och mer bibeltrogen förkunnselse gör sig märkbart gällande. Nödvändigheten av en biblisk församlingsuppbyggnad och ett bibliskt församlingliv betonas starkt. Den nytestamentliga framställningen är

idealet och målet. Utvecklingen är ett resultat av levande Kristus-visioner och den existerande situationen. Ensidighet har fört till ett andligt vakuum. Livets krav på tillräcklig och riktig föda har anmält sig. Det finns längtan efter andliga realiteter.

nare och de äldste. Apg. 20: 26—27. Hela Guds råd har de troende rätt att få veta, därför att det är av avgörande betydelse för vår frälsning. Orsakerna till att tillstånd i församlingarna är som de är, beror på brist på

kunskap, andliga upplevelser och uppfostran.

Både Imsen och Alf Peterson påpekade farorna som spiritismen representerar för församlingen. De är snärjande och tar sig uttryck i former som

lätt kan se ut som väckelse. Men bakom står andemakter som har för avsikt att binda och förföra människor av *alla kategorier*.

Det kom fram att demokratiska tendenser i gemenskapen får allt större insteg i församlingen i dag. Den moderna barnuppfostran kommer igen i församlingen. Alla auktoriteter skall bort. Man måste vara modern, följa med tiden. Därmed kastar man etiska och moraliska normer på skräphögen, normer som har sina rötter i bibels lära. Det som behövs är auktoriteter med myndighet, delegerad av Gud. Det rådde full enighet om att den patriarkaliska-teokratiska styresformen bör vara den gällande för församlingen av i dag. Patriarkalisk-teokratisk innebär att Gud har all myndighet genom sitt ord, och att denna myndighet utövas genom tjänsterna.

Undertecknad kom med ett förslag, som har till avsikt att säkra enhet i tro och lära bland alla över hela landet. Den enskilda församlingens suveränitet har blivit överbetonad. Vi är i verkligheten alla lemmar i samma kropp, även om vi är spridda på skilda platser. Därför är enhet av största betydelse. Ett internt organ för församlingen borde kunna hjälpa i detta arbete. I detta organ kunde man ta upp evangeliska sanningar, både de elementära och de mer avancerade och djupgående. Likaledes kunde de enskilda församlingarna skriva om sådana saker som har allmänt intresse och är av betydelse för väckelsen. I församlingarna kunde man så samlas till samtal om, och studera innehållet tillsammans med bibelläsning och bön. På det sättet utvecklas troslivet och bönegemenskapen.

På lördagen hade *Imsen* ett

Upplev friden

Nils Eklund

*Som en brusande
fors
hejdlös i sitt
lopp,
stormar oron
i folkhavet
fram,
ondskan tilltar
med hast
jorden mognar
till skörd
Domsbasunen
från det höga
blir hörd...*

*Ack ve,
men vad
händer väl då — ?
Eldslågor upp
genom rymden
slå...
Upplösas skall
denna syndfulla
jord,*

*där man förkastat
GUDS ORD
och Guds Sons
dyrbara blod...*

*Men fly
då min syster
min broder
och vän,
fly ifrån
skuggornas dal.*

*Fly till den
Ende
som verkligen
kan
hjälpa dig
genom
ända fram,
till Guds
Strålände, underbara
sal...*

mycket aktuellt ämne. Han önskade ta upp problemet "splitt-ring och dess orsak".

Inledningsvis påpekade han det faktum att splittring existerade i den första kristna församlingen ända från begynnelsen. Två strömningar gick parallellt med varandra ända från den första tiden i församlingens historia. Detta kommer klart fram i Apostlagärningarna och Uppenbarelsebokens första kapitel.

Paulus kallar den kristna läran sådan den framkommer i N. T. för "den rena läran". Det

fanns alltså läror som helt enkelt förorsakade andliga sjukdomar. Dessa osanna eller falska läror hade sin upprinnelse i judendomen och hedendomen, grekisk filosofi och mysteriereligionerna. Från judendomen kom judaismen, d. v. s. de omvända hedningarna måste låta omskära sig för att kunna bli frälsta. Dessutom skulle de hålla Mose lag. Om detta och konsekvenserna av en sådan lära kan vi läsa i Galaterbrevet och i Hebreerbrevet. Genom att lägga en annan grund för fräls-

Forts. sid. 14

■ Vi lever i en värld, som, för de stora folkmassornas vidkommande, rent politiskt indoktrineras på det politiska planet. Det som för 30 år sedan var otänkbart, i ett land som Kina med dess 800 miljoner, har skett. Under en period av 30 år har Kina blivit ett land där kyrkor, bönhus och offentlig religion tillhör en svunnen tid. — Du undrar hur det kan hända. — Ungdomen indoktrineras på

det i dag, men hur länge kommer detta att vara? Starka röster höjer sig också i de s. k. demokratiska länderna om att religionen är opium för folket.

■ Det är för många timmars undervisning om religion per vecka i skolan, och varför bara tala om Jesus Kristus, då det är många andra religioner som är lika bra. Vi har muhammedanismen, hinduismen o. s. v., och

nas egna uppfattningar har rätt. I detta virrvarr av teknikens hjälpmedel, upplever vi allvarliga studentuppror i hela Europa och i Amerika. Låt oss icke slå dövörat till för budskapet i dessa uppror, ungdomen ger i sin nöd ett skrik i tiden att de inte orkar med. Världen sitter bokstavligen och röker på kanten av en kruttunna, men inget ser ut att hjälpa. "Det är fred och ingen fara." Människan

KRISTUS eller MAO

Av Ivar H. Jones, Oslo

På planet mellan Oslo och Stockholm kom jag att sitta bredvid några kineser. De läste alla på varje ledig stund "Maos lilla röda." Mina tankar gick till oss som bekänner oss till Kristus. Vilket vittnesbörd vore det inte om varje Maranata vän på lediga stunder överallt tog fram ett testamente (gärna rött) ur fickan och läste det omskapande budskapet.

det politiska planet, deras store ledare har sina egna "testamenten", som inpräntas i ungdomen sedan barnsben. Efter deras syn ersätter det nya testamentets levande evangelium. *Vilken tid vi lever i!* I dag är c:a 1,5 miljarder människor under detta inflytande, och utan rätt till att uppleva det evangelium vi upplever i den västliga världen. Våra barn har från offentliga myndigheter rätt att lyssna till evangeliet, som vi förkunnar

allt tyder på att vi närmar oss, eller rättare sagt är långt inne i den tid som Jesus förkunnade då han själv var här nere. Må Gud göra oss vakna så att vi förstår den tid vi lever i.

Denna tid är på rask marsch mot sitt slut, och Jesu återkomst står för dörren, teknikens rön används på angreppsvapen; raketer och atomsprängningar ligger lagrade både i öst och väst, färdiga till att "försvara" de kontinenter som efter ledar-

vill inte längre bara vara ett nummer i denna datamaskinens tidsålder där personligheten rationaliseras bort till fördel för maskinernas programmering.

Du och jag som lever i den här världen, hur ställer vi oss till allt detta? Har vi resignerat? Det är så hopplöst säger du, de krafter som är emot oss är så starka att det inte hjälper att protestera. *Jo, det hjälper!* Oberoende av massan finns det behov av personliga insatser. I

denna tidsålder kan det inte nog betonas hur viktig den personliga insatsen för Kristus är. I alla folks historia kan vi se att det är den enskilde som med sin röst kan ändra ett helt folks syn och leda det på rätta vägar. Det lönar sig att göra något, Jeus lever!

■ På flygplanet från Oslo till Stockholm för en tid sedan kom jag att sitta vid sidan av en

det ännu finns ett folk som tror på Jesus, som tror på Ordets makt. *Detta testamente är ingen uppslagsbok*, men en bok som skall upplevas, det är Ordet som skall bära oss inte bara genom tiden utan ända in i evigheten, till de eviga boningar där Jesus är konungarnas konung.

Varje maranatafvän skulle ha ett testamente, (gärna rött), läsa det överallt på lediga stunder och Ordet skulle omskapa

nar man att det är mellan 7,5—8 miljarder människor på jorden och maten kommer inte att räcka till. Vem skall hjälpa världen? Jesus som vi tror på är världens enda hopp. Skall vi intensifiera vår insats för Jesus eller skall vi resignera? Nej, i Herren Sebaots namn skall vi gå fram till seger och målet väntar.

■ Snart kommer Jesus tillbaka

del kineser från Maos rike. De satt alla och läste i "Maos lilla röda". Varje ledig stund blev använd för att läsa dessa levnadsregler av Mao.

Mina tankar gick till oss som bekänner oss till Kristus, tänk om vi alla hade ett rött testamente i fickan, och under alla lediga stunder tog fram det och läste för oss själva. Inte bara som en motdemonstration mot Maos lilla röda, men för att alla skulle bli överbevisade om att

oss själva, människor skulle få lust att samtala med oss. Vi skulle få tillfälle att evangelisera var vi än befinner oss. Inte bara i vårt eget land, men i fjärran land behövs också evangeliet genom Ordets förkunnelse. Tiden är kort, må vi gå ut och förkunna evangelium för alla folkslag, då kommer Jesus och återställer ordningen.

Världen upplever en befolkningsexplosion som saknar historiskt motstycke. År 2.000 räk-

och ställer allt tillrätta. Men vän som läser detta: Låt oss ge ett löfte till Jesus Kristus i dag. Låt Guds Ord indoktrinera oss, göra oss till kristna gerillasoldater, som med alla medel söker att sprida evangeliets budskap. Det är inte tid att stänga in sig i lokaler och sjunga "här är det fridfullt och tyst". Vi skall vara kristna stridsmän, och han ger oss kraft därtill. Gud välsigne ungdomen och oss alla för sitt namns skull.

*JESUS, OM DU FINNS
FRÅLS MIG!*

Ur djupet av mitt hjärta steg denna bön upp mot himmelns Gud. Att jag kunde bedja så, är en nåd som jag aldrig kan vara nog tacksam för. Jesus räckte ut sin hand och vidrörde mitt hjärta, där jag vandrade fjärran från alla tankar på att det fanns en Gud.

Jag hade väldigt dunkla begrepp om dessa spörsmål. Som så många andra ungdomar var jag en i massan, där nöjen av skilda slag var allenarådande. Jag var fullkomligt fascinerad av all slags idrott. Det var som ett behov att närvara vid alla evenemang inom rimligt avstånd; som åskådare eller som aktiv. — En annan passion var musik. Från mitt 13:e år hade jag spelat till dans, i skilda miljöer och sammanhang. Detta var mitt liv, och skulle så förbli, trodde jag.

Jag lärde mig också att dränka nederlag och fira framgångar med hjälp av flaskan. Dåligt ölsinne hade jag och det var ett under att inget allvarligt inträffade.

Min svärmor talade ofta om sin tro på Gud, men av detta förstod jag ingenting. Jag var väl inte ateist, men det intresserade mig helt enkelt inte. Nej, jag hade nog en helt annan livsåskådning; hyllade de socialistiska idéerna. Att en ändring behövdes när det gällde min framtid, det förstod jag. Men att det inte skulle ske genom Marxs lära, fick jag senare uppleva.

Som ni förstår av min beskrivning, var jag en orolig själ, som hastade från det ena till det andra. Jag hade ingen ro, och under de senaste åren, då vi som så många norrlänningar, måste flytta söderut blev min ställning fruktansvärt ohållbar. Det var omöjligt att

Vårt hem i FÖRVAND

*Norrlandsfamiljen Edlund tring
söder ut, till storstaden med sto
möjligheter. De hamnade i en
holmsförort där ensamhet och
väntade. Och som i tusentals and
i samma situation blev flaskan e
bjuden gäst och så var karuselle*

Tore:

"Jag dränkte nederlag och firade framgångar med hjälp av flaskan..."

slå rot i den nya miljön, och jag blev nervös och irriterad. Allt oftare försökte jag döva min oro med sprit och ett allt mera hektiskt nöjesliv. Både min fru och jag levde i en formig karusell av olika förlustelser. Det blev allt vanligare att jag var borta på kvällarna, och utövade det jag tyckte mest om, nämligen att spela till dans. Aldrig skulle jag kunna undvara det!

Men det var något som gnagde, alla förböner från släkt och vänner, började väl göra verkan. Så när vi, som en följd av en inbjudan, var på vårt första möte, kände jag med hela min själ att detta var vad jag behövde.

Så kom den kväll, då jag kapitulerade, min fru och jag fick göra sällskap fram till nådens

tron. Och undret skedde! I ett enda nu var jag som en annan människa. All min oro var borta, (inte ens en öl smakade gott längre!) Båda fick vi uppleva förlossning från laster som vi haft. Detta är absolut sanning. Alla måste se förändringen. Och det håller fortfarande. Ingenting kan rubba min tro på Gud.

Nu får jag också tjäna Gud med min musik. Det blev således ingen uppoffring. Jag behövde inte avstå från att spela, jag fick bara byta form, och aldrig har jag känt det mera inspirerande att spela.

Du som känner igen dig i min situation, du kan aldrig finna ro i världens nöjen, nej, — sök dig till Jesus Kristus, han förmår. Vi är många som kan intyga sanningen i detta.

lev AT

es flytta
arbets-
t Stock-
olering
familjer
ke nöd-
gång...

portage:

O. Andersson
Arne Imsen

Tore och Eva Edlund med barnen fr.v. Torbjörn, Christer, Agneta och Ingelena.

Eva:

"Två möten var vi med och lyssnade. Sedan var jag tillintetgjord..."

"Tänk vilken nåd att Gud frälste min själ..."

Första kontakten med den församling jag nu tillhör skedde genom denna sång. Min mor, som är troende, hade köpt grammofonskivor där sångare från maranataförsamlingen sjöng. Maranata — ett fullkomligt okänt namn för mig. — Sångarna sjöng kristna sånger som jag aldrig hört förut, sånger som utövade en sär egen makt över mig. Jag var aldrig hemma utan att spela dessa skivor gång på gång. Det

var som islossning för själen, och jag grät över mitt ofrälsta tillstånd. Grät över det liv jag levde helt utan min barndoms Gud. Men jag var ofrälst — mina vänner var också ofrälsta — jag kände det som om alla broar var rivna bakom mig.

Men Gud har bevisat att han kan leda oss människor. Han har lett oss, steg för steg på ett underbart sätt, tills vi en dag satt på ett maranatomöte i Stockholm. Tvivlen var åtskilliga, men när vi kom in i den förtätade atmosfär av helig

Ande och kraft som var verksam i mötet, var det som att avklädas in på bara kroppen. Jag såg på ungdomarna, hur de prisade Gud med hänförelse och frimodighet. Jag lyssnade till de brinnande vittnesbörden.

"Se Guds Lamm, som borttager världens synd!" — Aldrig ska jag glömma dessa välkända ord, som denna kväll blev en brännande aktualitet för mig. Två möten var vi med och lyssnade. Sedan var jag tillintetgjord av de sanningar som jag hörde. Jag var så sökt av Gud, att jag visste att ett avgörande måste ske. — Och svårare blev det! Min man, som var analfabet när det gällde kristna spörsmål, började sucka till Jesus! På nätterna hörde jag honom bedja ur djupet av sitt hjärta: "Jesus, om du finns, fräls mig!"

Och Jesus fanns! Det fick vi uppleva under veckan som kom. Långfredagen 1969 ska vi aldrig glömma min man och jag, den dag då vi fick nåd att lämna oss i Jesu händer. Han lyfte av oss syndabördorna, gav oss frid, underbar frid.

Du som läser detta, som längtar efter frid med Gud, men tycker att du krånglat till ditt liv, inte ser någon väg tillbaka. Tänk på Jesu liknelse i bibeln om det förlorade fåret. Om hur den gode herden lämnade de 99 i öknen, för att söka efter det får som han förlorat och föra det tillbaka in i gemenskapen. Han gör likadant idag, Jesus är densamme idag som fordom.

Visst möter vi provningar, men Jesus står oss bi. Min önskan är att jag aldrig ska glömma, vad Jesus gjort för oss! Att jag må stå redo att möta honom, när han kommer igen! Det ska bli en övermåttan härlig dag! Maranata — du vår Herre kom!

(Forts. fr. föreg. nummer)

*"Herre till vem skulle vi gå?
Du har det eviga livets ord."*

Joh. 6: 68. Detta var min enda tillflykt för mitt förstånd. Som den förlorade sonen ville jag fly från min misär. Det spelade ingen roll om jag så skulle få gå till världens ände för att känna att min synd var förlåten. Jag hade samvetsqual för allt jag hade gjort i mitt liv. Allt var dåligt. Jag hade aldrig lytt Herren. Trots mitt löfte av lydnad hade jag i min okunnighet kommit till toppen av ogudaktighet. Men så tänkte jag på aposteln Paulus, som hade följt de kristna och Herren inte bara förlät honom utan också gjorde honom till en stor tjänare. Så jag hade hopp att Herren skulle ta emot mig.

"Är icke du den gode Herren, som lämnar de 99 fåren och söker tills du har funnit det förlorade? Förbarma dig över mig! Jag har fastnat bland snären vid bråddjupets kant. Giv mig din hand, så jag kan komma bort från detta djup. Min synd förföljer mig oavlåtligen. Herre... om det ännu är möjligt, så vill jag att du renar mig. Kom ihåg mig nu, då du är i ditt rike."

Med bibeln sa jag också: Du säger här: "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: *"Vad I bedjen Fadern om, det skall han giva eder i mitt namn."* Joh. 16: 23. — Jag erfor inte frälsning efter detta samtal med Herren, men jag förblev stilla och hade frid. Det var som om Herren skulle ha sagt mig att han hade hört min bön, men ännu hade hans tid inte kommit.

Några dagar härefter besökte jag min mor, som är katolik och hon nämnde att en jesuitpräst *Rvdo. Padrosa*, hade lämnat katolicismen och nu var protestant. Din bror, sa hon har vittnesbördet som han skrivit.

Adelaida Sanchez Zea, Malaga, Spanien, fortsätter:

DEL: 3

"Jag bad Gud om visshet och kände att jag skulle lämna nunneklostret... jag skyndade mig fort ut eftersom porten alltid var bevakad och ute på gatan stod en ledig taxi som ett Herrens underverk."

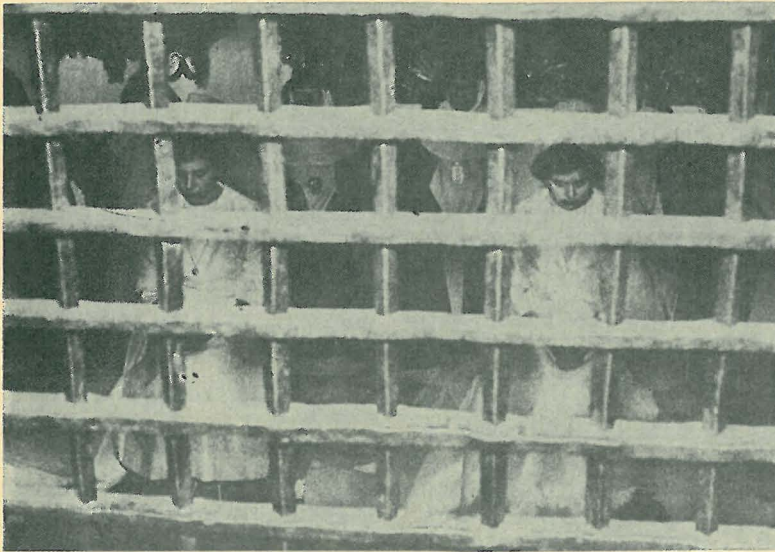
Jag kunde inte tro en sådan sak, sa jag henne, och därför vill jag läsa boken. Inom några dagar var boken i min hand. När jag läste att Jesus hade frälst honom, så fick jag tro att också Kristi förlåtelse var för mig, och en stor fröjd kom över mig och över mina läppar gick dessa ord från aposteln Paulus... "nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig". Gal. 2: 20. Jag kände mig mycket nära Kristus och nu var det inte svårt att söka honom och jag kände en stor frihet i min ande.

På kvällen skrev jag till min föreståndare. Och här citerar jag några stycken ur brevet.

"Mitt beslut att följa evangeliet som för närvarande de evangeliska upplever det, är fast och säkert... jag är orolig, därför kommer stunden att göra det som Kristus ber mig nu... jag tänker inte göra annat än vad mitt samvete har bjudit mig en lång tid, och om jag inte hade sett det så tydligt hade jag inte beslutat det... jag har älskat och jag älskar fortfarande vårt lilla kompani, (så kallade vi oss) men om jag förr såg att detta var min väg,

så ser jag också nu att den nya kursen, som jag går att giva mitt liv på är den rätta. Det är därför att Herren vill det och kallar mig."

Här följer de fraser, som jag skrev till min bror. "Aldrig skulle jag vara mer tacksam för ditt besök som denna gång. Du har varit för mig en stråle av ljus, som har skingrat mörkret. (Det var han som hade kommit med den omvända prästens vittnesbörd på uppdrag av min mor, utan att misstänka vad som därefter skulle ske). ... jag måste säga dig, att det har gått många år av tvivel och kamp, men framför allt har de sista två åren förflutit fruktansvärt. Jag skulle inte önska att någon upplevde detta. Jag är tacksam att du inte har haft inflytande över mig i denna tid. Ingen har vetat, ej heller har någon kunnat giva mig ljus. ... jag vill innerligt gärna förena mig så snart som möjligt med er. Glöm inte att bedja till Herren för mig, som har givit mig detta beslut. Jag behöver hans hjälp, tills jag är ibland er. Jag förtröstar fullständigt på honom, men du vet nog inte vad det betyder att ta detta

steg för oss som är här inne... detta vittnesbörd (från den omvände prästen) har jag tänkt giva, om du tillåter det, till kaplanen, sjukhusets präst som avsked och för att han skall veta varför jag går, och ännu mer för att det kommer att göra honom, och också de andra, gott. Min bibel, som du gav mig önskar jag ge till de andra... Pace, så lycklig jag är! Jag tillbringar dagen med ett imponerande gott humör, jag ger bort mina saker, allt räcker till nu. Jag känner mig så nöjd nu. Nu kan jag säga att han har utvalt mig. Nu kan jag säga att jag känner mig närmare honom. Det är något så besynnerligt, så innerligt, så fyllt av frid och glädje att jag känner att jag skulle vilja tala om det för andra. Utan att vara högfärdig, känner jag mig på ett högt plan. Det förenar mig med Kristus, på ett sätt som jag aldrig har kunnat erfara förut...

Några dagar efter jag hade skickat brevet, fick jag besked från mina föreståndare att jag skulle infinna mig i centralen för *"Givmildhetens Döttrar"* i Madrid. Där var jag 15 dagar, under vilka en präst samman-

träffade och talade med mig för att få mig att avstå från mitt beslut. Men hans ord var främmande för mig. Nu visste jag på vem jag trodde, och jag var säker på att han var mäktig att bevara mig till slutet. Han ville att jag skulle bedja till *Juan XXIII*, vilket jag nekade. Det var omöjligt att förtrösta, som andra gånger, på en människa.

Juan XXIII hade varit den drivande kraften för en reform inom den katolska kyrkan, och den förste att ta ett steg mot de separerade bröderna, genom det andra Vatikankonsiliet. När *Juan XXIII*, började detta biskopsmöte hade jag redan haft fem år av konsilium, där den drivande kraften var Jesus Kristus själv genom sitt ord, den heliga bibeln. Sannerligen var det inga biskopar och kardinaler, som deltog i konsilium, änskönt jag hade konsulterat många präster. I mitt konsilie hade närvarit Gamla Testamentets profeter, evangelisterna och apostlarna med sina epistlar. *Juan XXIII*:s idéer i konsiliet, gjorde inte mer än bekräftade de punkter, som redan hade blivit resultatet i mitt eget. Jag var ju redan bunden

till honom, som satte igång det hela, Herren. Jag var beredd att lyda honom. Motsatte jag mig katolska traditionen? Ja, utan strid, så finns det ingen seger. Jag var beredd att vinna seger. *"Himmelriket tränger fram med storm och människorna storma fram och rycka det till sig."* Matt. 11:12. En enda fråga hade jag i dessa dagar och ingen besvarade den. Den var: "När låter ni mig gå härifrån?" Fastän jag hade fått kännedom om att jag var i fara och att de kunde göra något för att förstöra mitt sinne, så gav Herren mig ord av uppmuntran och jag hade hela tiden trygghet i honom. "Sanningen skall göra eder fria", dessa ord var för mig verkliga under de dagarna.

När min bror lyckades träffa mig, fastän de inte tillät honom det, sa han till mig: "Jag tror att du bör komma med mig och inte stanna här." Jag svarade honom att vi skulle böja våra huvuden och be till Gud så får vi veta vad han vill. När vi sluta bedja sa jag: "Jag vill gå med dig." Vi skyndade oss fort ut eftersom porten alltid var bevakad, och när vi kom ut på gatan stod där en ledig taxi, som ett Herrens underverk. Vi tog den.

"I skolen då förstå sanningen och sanningen skall göra eder fria." Joh. 8:32. Här slutade mina elva år som nunna. Nu började ett nytt liv.

Forts. i nästa nr

I nästa nummer berättar Adelaida om sitt andedop och vilka konsekvenser den erfarenheten medförde

Evangelistvecka i Norrköping
Forts. fr. sid. 7

ningen än Jesu Kristi verk blir man utestängd från försoningen. Hebr. 13: 8—10.

Största antalet främmande läror kom från grekisk filosofi och hedniska mysteriereligioner. Där kan nämnas *gnosticismen*. Gnostikerna skilde på ande och materia och sa att Jesus icke kunde vara en vanlig människa, men en slags övermänniska, då köttet helt igenom är syndigt. 2 Joh. 7—11. Detta är ju den antikristliga anden.

En annan riktning var *asketismen*. Dessa ville genom själv-tukt försöka uppnå frälsning. Kol. 2: 20—23.

I Judas brev beskrivs den rådande *sedeslöshet* och *omoral* bland flera så kallade troende som ett utslag av feltolkning av den kristna friheten. Detta var mycket utbrett på den här tiden. Hedningarna kom ju från en miljö där alla lustar och begärelser skulle följas. I Upp. 2: 14, 15, 20 och i romar- och korintierbrevens talas det också om dessa företeelser.

Till sist nämnde Imsen *spiritismen*. Paulus tar upp den i

korintierbrevet och varnar för att komma in under onda andars inflytande. Vi måste förstå på vilket område fienden opererar, nämligen i andevärlden. Det är farligt att utmana dessa makter, och spiritismen får i våra dagar allt större utbredning, också bland kristna.

Orsaken till splittring är själiska människors spekulativa avsikter, 1 Tess. 2: 1 ff, publikfrieri och maktbegär. Rom. 16: 17—18 och Tit. 3: 10—11. I sitt personliga brev till Timoteus säger Paulus i 2 Tim. 2: 16 ff. att han skall hålla sig ifrån personer som representerar fel lära.

I Apg. 20: 26—30 varnar Paulus de ledande bröderna för falska förkunnare som skall uppstå mitt ibland dem. Deras avsikt är att föra de troende vilse. Samma sak säger Petrus i 2 Petr. 2: 1 ff.

Johannes säger att de falska "messiaser", d. v. s. de som förfalskar orden om Jesus som Kristus skall gå ut från församlingen. Deras operationsbas är i församlingen. Det är m. a. o. "bibliskt" att splittring uppstår, därför att två makter strider om människorna och kämpar om makten över dem. Denna

kamp märks bäst när en församling har uppstått på en plats. Djävulen är då intresserad i att förföra den, och inre strid är mest effektivt i det avseendet. Det är icke riktigt att splittring skall härja fritt i en församling. 1 Kor. 1: 10. Men å andra sidan måste splittring till för att uppenbara vem som är vem. 1 Kor. 11: 19. Skillnaden är att de nedbrytande elementen skall bortvisas, stötas ut om de icke vill omvända sig. 1 Kor. 5: 13.

När vi vet att splittring är fast förbundet med arbetet för Gud och att det i församlingen kan uppstå folk med främmande läror, vad bör då göras? Församlingen och de enskilda må skyddas. Höga Visan 8: 8—9, Apg. 20—28. Församlingen är som en lustgård, den ska vaktas, skötas och vårdas.

Till det behövs gudomlig ordination. Den har vi fått. Matt. 18: 18—19. Som förebyggande medel brukas *läran* och *livet*. 1 Tim. 4: 16. Guds Ord är skarpare än det tveeggade svärdet. Vi har fått makt att riva ner varje *tankebyggnad som reser sig mot kunskapen om Kristus*. 2 Kor. 10: 5.

Vissa artiklar tillhör det bästa som erbjudes i kristen press, men allt är inte bra...

Jag har läst Midnattsropet under några år och funnit det mycket intressant. Inte alltid har jag instämt i tidningens synpunkter. Men vissa artiklar, predikningar och bibelstudier tillhör tvivelsutan något av det bästa som erbjudes i kristen press.

Med tillfredsställelse har jag noterat att tonen emot

andra kristna blivit vänligare.

Säkerligen är den dagen inte alltför avlägsen då förhållandena mellan Maranatarörelsen och den del av svensk kristenhet som vill stå på väckelsekristen grund, kan normaliseras.

Därför är det väl klokt att inte utså bitterhet som lägger stenar i vägen för samförstånd.

Förvisso kan mina vänner i Maranata acceptera ett normalt umgänge med andra kristna utan att uppleva något som man upplevat och vill stå för.

Givetvis gäller det i samma grad för oss övriga att visa förståelse och generositet mot Maranatafolket där vi upptäckt mycket av sann och levande kristendom.

P-vän

Det rör på sig i Norrland

Tältsommaren tog slut. Vittnen var placerade i Luleå, Umeå och Skellefteå. Den gemenskap som odlats under sommaren behövde hållas vid liv. En söndag samlades grupperna från Luleå och Umeå i lokalen i Skellefteå till brödsbrytelse och en hel dags gemenskap med trossyskon. Det var en härlig dag. Under dagens lopp beslutade vi och den helige Ande (Apg. 5: 28) att vi även i fortsättningen, ett par gånger i månaden, ska samlas på samma sätt för att uppbygga varandra i vår allraheligaste tro. Vi ska be och offra för gemensam evangelisation, ort efter ort tills hela Norrland är intaget. — Härliga framtidsutsikter!

Följande söndag fick vi uppleva hur elva syskon från Luleå, som blivit frälsta under och efter tältmötena fick följa Jesus i dopets grav. Då fick vi se i praktiken Gud stadfästa sitt ord med åtföljande tecken och under. — Dop, andedop, pånyttfödelse! Himlen kom ner. Ära vare Jesus! Vi upplevde allvaret i hur kort tiden är. Maranataropet har aldrig någonsin ljudit så starkt som nu. Det är skördetid i Norrland. Skörden får inte ruttna bort på fälten i brist på arbetare och medel. Gud behöver vittnen som bär ut ett fulltonigt *levande* budskap i ande och kraft.

Vill du vara med och stödja oss, sänd din gåva till: Evangelistkassan för övre Norrland, c/o Östen Dahlberg, Torsgatan 15 A, 931 00 SKELLEFTEÅ. Postgiro 38 62 01.

"Ty var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst! Men huru skulle de kunna åkalla den som de icke hava kommit till tro på? Och huru skulle de kunna tro den som de icke hava hört? Och huru skul-

le de kunna höra, om ingen predikade? Och huru skulle predikare kunna komma, om de icke bleve sända? Så är ock skrivet: 'Huru ljuvliga äro icke fotstegen av de män som frambära gott budskap!'" Rom. 10: 13-15.

BOKNYHET!

100 % för Kristus

"Det är någonting ovanligt friskt och omedelbart över denna predikosamling. Förf. har tagit som motto 100 % för Kristus. Det är liv och friska fläktar, hänförelse och eld över dessa predikningar, vilka visar Guds folk plikten och förmånen att vara själavinnare, 'hundra-procentiga' Jesu efterföljare."

HÄFT. 9: — kr.

Orderadress:

MIDNATTSROPETS BOKFÖRLAG AB

Box 6177, 102 33 STOCKHOLM

Tel. vx 08/34 06 35

HÄNDELSERIK...

Forts. fr. sid. 2.

och penningstinna affärsidkare i kriget om livsrum.

Men... "Strängt taget trivs vi i den här miljön", sade *Arne Imsen* på lördagskvällen i den sprängfyllda lokalen; "lite provisoriskt... och uppbrottstämning: vi är ju ett väntande folk, eller hur? Och det är ju härligt att biokungen *Sandrews* första biograf sedermera dansrestaurang får sluta som maranatatempel. Här finns ju allt vi behöver; fyra väggar, golv, tak, tältbänkar och *bokrullen, halleluja!* Vi är verkligen tack samma till Gud att vi fått en sal där vi kan odla den dyrbaraste och ljuvligaste av all gemenskap: "BÖNEGEMENSKAPEN."

Upprättningsarbetet har varit igång dygnet runt dagarna före utsatt tid, och när de första bibelskoleeleverna anlände hade målarfärgen knappt hunnit torka.

Förväntningarna inför årets bibelskola är stora. Förkunnelsen har under årens lopp blivit allt mera radikal och instruktiv. Stort utrymme för självkritik och rannsakan under Or-

dets ljus bådars gott för framtiden. Budskapet ringar in och provocerar åhörarna till ett obönhörligt ställningstagande. Ett ställningstagande för eller emot Jesus Kristus. Detta är den helige Andes strategi!

Under sista tiden har vi också haft ögonen på oss från många olika håll. Man bespejar vår frihet och förvånas över att detta, i den ringa begynnelsen så belackade, folk representerar så mycket av uppenbarelseens ljus och gudomlig hänförelse. Om vi är trogna i förbönens tjänst kommer Herren att smörja och sända ännu fler orädda vittnen.

Efter välkomstmötet, där mycket folk var samlad och Gud mötte längtande till frälsning och förnyelse, reste eleverna ut till kursgården i Stjärnhov.

Första dagen var anslagen till bön. Lärare under första veckan blir *William Grahn* från Norge, *Björne Erixon*, *Arne Imsen* och *Alf Pettersson*.

Till helgerna planeras evangelisationsraider i de kringliggande städerna. I Stockholm kommer f. d. dansrestaurangen *Britt-Marie*, med sitt centrala läge, att bli en utomordentlig operationsbas för attackerna i syndens högberg n:o 1.

LASSO

Lilla Bokpaketet

(40 % rabatt)

PIONJÄRENS DAGBOK

Gunnar Vingrens minnesanteckningar

I denna bok får läsaren följa pionjären i den oerhörda kamp och det djupa lidande han hade att genomgå under det att det stora verket framföddes.

VÅR TIDS MARTYRER

Nils Jakob Tönnesen

En utmaning till den fria världen. Läs om bakgrunden till hatet mot kristendomen, om en rumänsk martyr, "söld" till västern, läs en ung kristen fånges vittnesbörd. En bok värd att läsa.

EN MÄRKLIG VÄCKELSE

Marie Monsen

Inför denna boks utgivning skrev författarinnan: Med stor tacksamhet till Honom, som utväljer det som ingenting är, tillägnas detta vittnesbörd den yngre generationen av missionärer samt alla som längtar efter förnyelse och väckelse.

DESSA BÖCKER tillsammans
25: - (inkl. moms)

PRENUMERERA NU!

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 30: -, halvår 16: -, kvartal 8: 50. Lösnummer 1: 50. - Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ Är ny prenumerant

☐ Till årets slut 5 kr.
☐ Till årets slut samt 1970, 34 kr.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPETS
EXPEDITION

Box 6177

102 33 Sthlm 6

LÖSEN

Svarsförsändelse
Tillstånd nr 155
Stockholm 6

ALLHELGONAHELGEN I STOCKHOLM

Fredag den 31 okt.
19.30 BIBELSTUDIUM.

Alla Helgons dag
11.00 Guds ord förkunnas.
19.00 Väckelsemöte.

Söndag den 2 nov.
11.00 Guds ord förkunnas.
19.00 Väckelsemöte.

Lokal:

BRITT-MARIE, S:t Eriksg. 45
T - Fridhemsplan

Björn Gundersen, Alf Peterson
och Arne Imsen samt bibel-
skolelever.

HÄSSELBYSALEN

Just för tillfället belamrar
snickarbänkar och målarpytsar
lokalerna i Hässelby. Men om
någon vecka skall allt stå klart
för invigning.

En ypperlig samlingssal har
iordningställts i det före detta

bageriet med plats för 75—100
människor plus butiks- och ser-
veringslokaler.

Gunnel och Bernt Martinsson
som flyttat ner från Edsbyn
leder det intressanta arbetet i
den kyrkfattiga förorten.

Ett rop i tiden

Det håller på att bli ganska
mörkt nu. Många vandrare ser
inte längre stigen de går på. De
snubblar redan fram genom till-
varon, de har tappat orientering-
en. Och den som vandrar i mörk-
ret vet inte vart han går, står
det skrivet.

Men mitt i detta "folkhem"
finns en liten minoritet, som varit
beredd på mörkret, som läst i
Boken, att det "egyptiska" mörk-
ret var på väg. Är de förvånade?
Ja, kanske, över att skymningen
går över i natt så fort. Men vid
midnattstiden ljuder ett anskri:
Brudgummen kommer! Gå och
möt honom!

Ropet i midnatten!

Då denna väckelse bröt fram
för ca 10 år sedan, var denna san-
ning levande. Väckelsen fick ock-
så ett språkrör, Midnattsropet,
som ville vara ett rop i midnat-
ten. Vi håller väl inte på att glöm-
ma bort betydelsen? Ja, risken
finns för oss alla, ju mer vana det
går i vår beröring med tidningen.
Men Midnattsropet är ett av

våra pund, som vi skall för-
valta. Låt oss därför först och
främst bedja för tidningen och
dess redaktionella stab. De behö-
ver Nåd att följa Andens ledning
förbi alla blindskär. Skall de
lyckas, måste det finnas förebed-
jare. Men dessutom behöver de
ytterligare två ting: Medel och
material eller m. a. o. driftkapital
och artiklar. Sviker vi på dessa
punkter, blir innehållet lidande.

Mycket kunde kanske skrivas
om tidningens målsättning och
policy. Och visst kan en eller an-
nan programförklaring vara bra,
då och då. Men låt oss mer hel-
hjärtat än någonsin söka leva ut
Jesus Kristus där vi bygger och
bor, så ger sig tidningens innehåll
självt. Ty vad vi önskar är väl
att se Apostlagärningarna uppre-
pas. Mitt ibland oss. Han som går
omkring bland ljusstakarna vill
det. Vill vi? I så fall får vi mer
att berätta om, mer att delge var-
ann. Vi upplever och sprider ett
Midnattsrop.

Per-Olov Fägerholt.

TIDNING SOM VÄGLEDER

Som läsare av Midnattsropet
vill jag först framföra mitt tack
till Jesus, att det ännu finns tid-
ningar som vägleder oss till Jesus,
vårt enda hopp i livet och i döden.

Själv är jag gammal, och för
oss gamla är Midnattsropet likt
en stjärna som lyser, den gamle
och nu ensamme, hem till ljusets
boning hos Jesus.

Må Midnattsropet för många
bli till välsignelse, tröst och hjälp
i ensamhetens stunder.

Tack, med fridshälsningar till
Midnattsropet och dess läsare
ADOLF SAMUELSSON
Nässjö

TY NU LEVA VI, EFTERSOM I STÅN FASTA I HERREN

Ja, huru skola vi nog kunna tacka Gud för eder till gengäld för all den glädje, som
vi genom eder hava inför vår Gud?

Natt och dag är det vår innerligaste bön, att vi må få se edra ansikten och avhjälpa,
vad som kan brista i eder tro.

Paulus i 1:a Tess. 3: 8—10.

SEGERTONER!

10 år

med

ARNE IMSEN

Arne Imsen — maranataläseriets fader — är en älskad broder, en stridsman som nu i 10 år kämpat för andlig frihet. Han har inte låtit Guds ord falla på hälleberget. Med entusiasm och fast tro har han fört verket vidare. Arne Imsens budskap är innehållsmässigt av gammalt märke: slutmålet för mänsklighetens pilgrimståg genom jordelivets öken. Under de senaste 10 åren har Arne Imsen inte bara predikat denna evangeliska lära, utan också sjungit der in i sina åhörarens sinnen. Föreliggande skivsamling av Arne Imsen kännetecknas av väckelsens och förnyelsens ande. Några av dessa sånger tillhör det andliga arv, som åt Guds folk efterlämnats av gångna tiders väckelser. Andra åter är framsprungna ur den väckelse som han själv tjänar idag. Det finns förhållandevis ganska få väckelsesånger av denna typ och man kan därför utan överdrift påstå, att dessa hör till de av gemene man mest älskade. Beställ dem redan idag.

ARNE IMSEN

Nu är den här... NY grammofonskiva

MRM 74. JESUS KOMMER/OM DET ÄR DRÖM/MÖTS VI DÄR/AV DITT KORS. Sång av Arne Imsen.

LP 102. Direktinspelning från Maranatas pingstkongress i Stockholm. Strängmusik, församlingssång, solo och duett. Tal av Arne Imsen m. fl.

HÖR ARNE IMSEN från Stockholm

sjunga den mycket vackra sången "KVINNAN VID SYKARS BRUNN". Känd genom flera radioutsändningar.

MRM/27.

Kvinnan vid Sykars brunn.
Jag tror på Gud.
Det urgamla kors.
Se mängden mot Golgata skrider.

MREP 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder /I evig kärlek/Sista resan.

MRM 28. Gyllne fält för vinden vajar/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol. Bibelskolans strängmusik i Stockholm 1965 och Arne Imsen. Jag vet. Solosång av Arne Imsen.

MREP 1. Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata—Midnattsropet/Jesus förlöste min själ /Jesus är här. Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

MREP 10. O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus. Sång av Arne Imsen.

MRM 12. Maranata. Kort tal av Arne Imsen. Maranatasången. Sång av Maranatasångarna. Stockholm. Alla borde känna till "Det är jubel och fröjd".

MRM 25. Så älskade Gud världen /Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus. Härligt nu skallar. Församlingssång. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm.

MREP 23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar /Många år jag gick på syndens väg/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MREP 2. Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär. Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

..... Skivor nr

- ☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st. (x-pris) 50:—
- ☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st. (x-pris) 55:—
- ☐ Sångbladen 70—95 14:75
- ☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50
- ☐ Sänd mig gratis katalog + notblad + tidning.

Kupongen Insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

• Mötesannonser •

STORA MÖTEN

**i samband med bibelskolans
avslutning i Stockholm
den 15–16 november**

i f.d. dansrestaurang "BRITT-MARIE"

S:t Eriksg. 45, T-Fridhemsplan — uppgång Fleminggatan

LÖRDAGEN DEN 15 NOVEMBER:

kl. 16.00 Brödbrytelse; kl. 19.30 Väckelsemöte.

SÖNDAGEN DEN 16 NOVEMBER:

kl. 11.00 Guds ord förkunnas; kl. 15.30 och 19.00 Väckelsemöten.

.....
BIBELSKOLANS LÄRARE OCH ELEVER SAMT

VÄNNER FRÅN HELA LANDET DELTAGER.
.....

KUNG HEROIN

En ung okänd narkoman som var förfallen och förlorad i heroinets drömvärld skrev sin egen "23 psalm" på följande sätt:

Kung Heroin är min herde, jag saknar alltid något. Han låter mig ligga i smutsen, han leder mig till upprörda vatten. Han ödelägger min själ, han leder mig på onda vägar. Jag måste vandra genom förtappelsens dal med fruktan och onda upplevelser, för du rycker bort bordet som är dukat med allt gott i min familjs åsyn. Du frånrövar mig mitt förstånd, mitt begär flyter över med sorg. Heroinslaveriet skall följa mig i alla mina livsdagar, och i de förtappades hus skall jag alltid bo.

Denna maskinskrivna "psalm" blev funnen av en poliskonstapel i en telefonkiosk. På baksidan av kortet stod med denna handskrift:

Ja, detta är min psalm. Jag är en ung kvinna, 20 år gammal och i det sista halvåret har jag vandrat som i en mardröm. Jag skulle gärna låta bli att taga dessa sprutor, men jag kan icke.

Fängelset kunde icke hjälpa mig, ej heller sjukhuset. Läkaren har sagt till min familj att det hade varit bättre och mera barmhärtigt gjort om personen som första gången fick mig att taga en spruta och att använda narkotika hade tagit en revolver och skjutit mig, och jag önskar själv att hon hade gjort det.

Ur tidningen "Den Apostoliske Tro".